

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a noua)

23 septembrie 2020*

„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene tridimensionale – Forma unui fir de iarbă într-o sticlă – Marcă națională tridimensională anterioară – Utilizare serioasă a mărcii anterioare – Articolul 15 alineatul (1) și articolul 43 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenite articolul 18 alineatul (1) și articolul 47 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Natura utilizării – Alterarea caracterului distinctiv – Utilizare concomitent cu alte mărci – Obiectul protecției – Cerința clarității și a preciziei – Cerința concordanței cu descrierea reprezentării – Decizie adoptată în urma anulării de către Tribunal a unei decizii anterioare – Trimitere la motivele unei decizii anterioare anulate – Obligația de motivare”

În cauza T-796/16,

CEDC International sp. z o.o., cu sediul în Oborniki Wielkopolskie (Polonia), reprezentată de M. Siciarek, avocat,

reclamantă,

împotriva

Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), reprezentat de D. Walicka și V. Ruzek, în calitate de agenți,

pârât,

cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului, fiind

Underberg AG, cu sediul în Dietlikon (Elveția), reprezentată de A. Renck, avocat,

având ca obiect o acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 29 august 2016 (cauza R 1248/2015-4), privind o procedură de opoziție între CEDC International și Underberg,

TRIBUNALUL (Camera a noua),

compus din doamna M.J. Costeira, președintă, domnul D. Gratsias și doamna M. Kancheva (raportoare), judecători,

grefier: doamna A. Juhász-Tóth, administratoare,

având în vedere cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 11 noiembrie 2016,

* Limba de procedură: engleza.

având în vedere memoriul în răspuns al EUIPO depus la grefa Tribunalului la 24 februarie 2017,
având în vedere memoriul în răspuns al intervenientei depus la grefa Tribunalului la 8 martie 2017,
având în vedere decizia de suspendare a procedurii din 29 mai 2017,
având în vedere decizia de reluare a procedurii din 12 august 2019,
având în vedere măsurile de organizare a procedurii din 10 decembrie 2019 și răspunsurile părților depuse la grefa Tribunalului la 23 decembrie 2019 și la 9 ianuarie 2020,
în urma ședinței din 6 februarie 2020,
pronunță prezenta

Hotărâre¹

Istoricul cauzei

- 1 La 1 aprilie 1996, intervenienta, Underberg AG, a formulat o cerere de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene la Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146), cu modificările ulterioare, [înlocuit prin Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca Uniunii Europene (JO 2009, L 78, p. 1), cu modificările ulterioare, înlocuit la rândul său prin Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene (JO 2017, L 154, p. 1)].
- 2 Marca a cărei înregistrare a fost solicitată este semnul tridimensional reprezentat după cum urmează:

- 3 Această reprezentare a mărcii solicitate este însoțită de următoarea descriere: „Obiectul mărcii este un fir de iarbă verde-maroniu într-o sticlă; lungimea firului de iarbă este de aproximativ trei sferturi din sticlă.”
- 4 Produsele pentru care s-a solicitat înregistrarea fac parte în special din clasa 33 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, cu revizuirile și modificările ulterioare, și corespund descrierii următoare: „Băuturi spirtoase și lichioruri.”

¹ Sunt redată numai punctele din prezenta hotărâre a căror publicare este considerată utilă de către Tribunal.

- 5 Cererea de înregistrare a mărcii nr. 33266 a fost publicată în *Buletinul mărcilor comunitare* nr. 51/2003 din 23 iunie 2003.
- 6 La 15 septembrie 2003, Przedsiębiorstwo Polmos Białystok (Spółka Akcyjna), căreia reclamanta, CEDC International sp. z o.o., i s-a substituit ca urmare a unei fuziuni prin absorbție survenite la 27 iulie 2011, a formulat opoziție în temeiul articolului 42 din Regulamentul nr. 40/94 (devenit articolul 41 din Regulamentul nr. 207/2009, apoi articolul 46 din Regulamentul 2017/1001) la înregistrarea mărcii solicitate pentru produsele menționate la punctul 4 de mai sus.
- 7 Opoziția se întemeia în special pe marca franceză tridimensională anterioară, depusă la 18 septembrie 1995, înregistrată la 18 aprilie 1997 sub numărul 95588457, reînnoită la 9 iunie 2005 și la 13 iulie 2015 (după transmiterea către reclamantă la 28 octombrie 2011) pentru „băuturi alcoolice” din clasa 33 din Aranjamentul de la Nisa, reprezentată după cum urmează:

- 8 Această reprezentare a mărcii franceze tridimensionale anterioare este însoțită de următoarea descriere: „Marca constă într-o sticlă precum cea reprezentată mai sus, în interiorul căreia este așezat un fir de iarbă în poziție cvasidiagonală în corpul sticlei.”

[omissis]

- 10 Motivele invocate în susținerea opoziției erau cele menționate, în primul rând, la articolul 8 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul nr. 207/2009, iar ulterior din Regulamentul 2017/1001], pentru marca franceză tridimensională anterioară cu nr. 95588457 reprodușă la punctul 7 de mai sus, în al doilea rând, la articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009, iar ulterior din Regulamentul 2017/1001], pentru aceeași marcă, precum și pentru mărcile înregistrate indicate la punctul 9 de mai sus și, în al treilea rând, la articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009, iar ulterior din Regulamentul 2017/1001], pentru semnele neînregistrate menționate la punctul 9 de mai sus.

[omissis]

- 21 Prin Hotărârea din 11 decembrie 2014, CEDC International/OAPI – Underberg (Forma unui fir de iarbă într-o sticlă) (T-235/12, denumită în continuare „hotărârea de anulare”, EU:T:2014:1058), Tribunalul a anulat prima decizie.
- 22 Cu titlu introductiv, Tribunalul a indicat că reclamanta contestă constatările și aprecierile EUIPO referitoare la ansamblul motivelor opoziției, și anume cele prevăzute la articolul 8 alineatul (1) litera (a), alineatul (3) și alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009, dar că, cu toate acestea, ea arăta

că își limita argumentația exclusiv la concluziile camerei de recurs cu privire la aprecierea dovezilor privind utilizarea prezentate, întrucât aceste concluzii vizau în egală măsură toate motivele opoziției (hotărârea de anulare, punctul 29).

[*omissis*]

- 32 Prin Decizia din 29 august 2016 (denumită în continuare „decizia atacată”) în cauza R 1248/2015-4, Camera a patra de recurs a EUIPO a respins calea de atac.
- 33 În special, camera de recurs a considerat că, deși își exercita puterea de apreciere pentru a ține seama de dovezile prezentate tardiv în favoarea reclamantei, aceste dovezi nu modificau cu nimic decizia sa anterioară, potrivit căreia reclamanta nu dovedise natura utilizării și, prin urmare, utilizarea serioasă a mărcii franceze tridimensionale anterioare, conform articolului 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 47 alineatele (2) și (3) din Regulamentul 2017/1001] (punctul 35 din decizia atacată).
- 34 De la bun început, camera de recurs a observat că reprezentarea grafică a mărcii, astfel cum a fost depusă, era cea care definea întinderea protecției sale, iar nu descrierea mărcii care a fost furnizată de reclamantă. Ea a adăugat că o descriere a mărcii trebuia să definească ce se putea vedea în reprezentarea unei mărci și că întinderea protecției nu era extinsă printr-o interpretare posibilă a ceea ce dorea să spună solicitanta prin această reprezentare sau a ceea ce avea în minte. În speță, camera de recurs a arătat că reprezentarea grafică a mărcii franceze tridimensionale anterioare arăta o sticlă de formă comună pe care apărea o linie ce pornea în diagonală în partea stângă a sticlei, începând imediat sub gât, spre marginea inferioară a sticlei, că linia, prezentată ca parte fixă a corpului sticlei, era o linie diagonală dreaptă și nimic altceva și că descrierea furnizată de reclamantă nu modifica cu nimic această constatare, întrucât întinderea protecției mărcii nu era definită de intenția reclamantei la depunerea mărcii (punctele 38 și 39 din decizia atacată).
- 35 Camera de recurs a constatat că niciuna dintre dovezile prezentate în primă instanță nu indica marca în forma sa înregistrată, și anume astfel cum era reprezentată grafic în registru. Astfel, niciuna dintre sticle nu prezenta o linie diagonală neîntreruptă, cu atât mai puțin aceeași linie cu cea care făcea parte din marca anterioară; această linie nu era aplicată pe suprafața exterioară a vreuneia dintre sticlele prezentate și nu apărea pe eticheta însăși sau de-a lungul acesteia și era imposibil să se vadă ceea ce se putea afla în sticlă dincolo de etichetă, întrucât eticheta netransparentă acoperea aproape în întregime suprafața sticlei. Camera de recurs a adăugat că reclamanta prezentase în fața sa dovezi suplimentare în care figurau sticle, unele fiind prevăzute cu etichete ilizibile, iar altele prevăzute cu etichete cu mențiunea „żubrówka bison vodka”, dar că toate sticlele, precum cele prezentate în primă instanță, erau prevăzute cu o etichetă netransparentă, împiedicând să se vadă ce se afla în spate, și nu prezentau linia diagonală care făcea parte din marca anterioară, pe suprafața exterioară a sticlei sau traversând eticheta însăși. În ceea ce privește dovezile prezentate tardiv, în special fotografiile, anexate la declarația lui K., cu sticla prevăzută cu eticheta purtând mențiunea „żubrówka bison vodka” și reprezentată de data aceasta nu numai cu o imagine din față, ci și cu imagini din spate și laterale, camera de recurs a constatat că, în imaginile laterale care figurau în fiecare fotografie, se putea observa o linie prelungită neîntreruptă și că, deși ele erau ușor diferite în cele două fotografii, aceste linii nu erau deloc identice cu linia diagonală dreaptă care făcea parte din marca anterioară: de exemplu, ele nu aveau aceeași poziție, fiind cu mult mai lungi, nu porneau din același loc în partea de jos a sticlei și nu erau perfect drepte (punctele 40-42 din decizia atacată).
- 36 Camera de recurs a apreciat că această utilizare, astfel cum a fost prezentată de reclamantă, nu era utilizarea mărcii astfel cum fusese înregistrată, dar nu era nici o utilizare sub o formă care să fi fost diferită prin elemente ce nu alterau caracterul distinctiv al mărcii în forma în care aceasta fusese înregistrată în sensul articolului 15 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 18 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a) din Regulamentul 2017/1001]. În această privință, ea a ținut seama de faptul că caracterul distinctiv al mărcii franceze

anterioare ca atare era mai degrabă slab, întrucât aceasta se compunea dintr-o sticlă de formă comună pe care apărea o linie dreaptă simplă aflată într-o poziție specifică și cu o lungime specifică și, în realitate, în cadrul impresiei globale, această linie, precum și poziționarea și lungimea sa specifică erau cele care făceau marca ușor distinctivă. Astfel, întinderea protecției mărcii anterioare, astfel cum era definită prin reprezentarea sa grafică, era foarte redusă și, în consecință, o formă care era diferită de modul înfățișat în dovezile prezentate nu constituia nicidecum o utilizare a mărcii anterioare. Camera de recurs a subliniat de asemenea că explicația reclamantei potrivit căreia ceea ce se afla în sticlele arătate în dovezile prezentate era un fir de iarbă, care era o caracteristică importantă a vodcii sale marca ŻUBRÓWKA, nu pleda în favoarea sa și nu era relevantă, întrucât marca franceză anterioară nu proteja conceptul de fir de iarbă într-o sticlă (punctele 43-45 din decizia atacată).

- 37 Camera de recurs a concluzionat că, chiar ținând seama de dovezile prezentate pentru prima dată în fața sa, reclamanta nu a demonstrat natura utilizării mărcii franceze tridimensionale anterioare, care era o cerință necesară pentru a dovedi utilizarea serioasă a acestei mărci anterioare conform articolului 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009. Ea a dedus de aici că, numai pentru acest motiv, nu era necesar să se examineze în continuare dovezile prezentate tardiv și dacă trebuia sau nu să se țină seama de aceste dovezi în ansamblul lor. În opinia sa, nu era mai puțin adevărat că opoziția întemeiată pe marca franceză tridimensională anterioară și pe motivele stabilite la articolul 8 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul nr. 207/2009 era respinsă. În ceea ce privește celelalte motive ale opoziției și celelalte drepturi anterioare invocate, camera de recurs a „trimi[s] în mod explicit la raționamentul cuprins în decizia sa din 26 martie 2012 în cauza R 2506/2010-4”. Ea a concluzionat că opoziția era respinsă pentru toate motivele și toate drepturile anterioare pe care se întemeia opoziția (punctele 46-49 din decizia atacată).

Procedura și concluziile părților

[*omissis*]

- 48 Reclamanta solicită Tribunalului:
- anularea în totalitate a deciziei atacate;
 - obligarea EUIPO și a intervenientei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul procedurilor în fața Tribunalului și în fața camerei de recurs.
- 49 EUIPO solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii;
 - obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.
- 50 Intervenienta solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii;
 - obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a tuturor celor efectuate de intervenientă.

În drept

- 51 În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă trei motive. Primul motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 65 alineatul (6) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 72 alineatul (6) din Regulamentul 2017/1001]. Al doilea motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 15 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 și a normei 22 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2868/95 [devenită articolul 10 alineatul (3) din Regulamentul delegat 2018/625], precum și a articolului 8 alineatul (1) literele (a) și (b) și a articolului 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 75 și a articolului 76 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 207/2009.

Observații introductive

Cu privire la dreptul aplicabil ratione temporis

- 52 Reiese din dosar că camera de recurs a aplicat Regulamentul nr. 207/2009 (a se vedea punctul 3 din decizia atacată), că reclamanta și-a întemeiat motivele pe acest regulament (a se vedea punctul 4 din cererea introductivă), că intervenienta și-a întemeiat răspunsul pe regulamentul menționat și să EUIPO, în memoriul său în răspuns, a invocat o versiune a „RMUE” în care numerele dispozițiilor corespund celor din același regulament.
- 53 Cu toate acestea, ca răspuns la o întrebare a Tribunalului adresată în ședință, EUIPO a arătat că, întrucât data depunerii mărcii era determinantă, dreptul aplicabil în speță, cel puțin în ceea ce privește aspectele de fond, era Regulamentul nr. 40/94.
- 54 Trebuie considerat că, ținând seama de data depunerii cererii de înregistrare a mărcii solicitate, în speță 1 aprilie 1996, care este determinantă în scopul identificării dreptului material aplicabil (a se vedea în acest sens Ordonanța din 26 octombrie 2015, Popp și Zech/OAPI, C-17/15 P, nepublicată, EU:C:2015:728, punctul 2, Hotărârea din 12 decembrie 2019, EUIPO/Wajos, C-783/18 P, nepublicată, EU:C:2019:1073, punctul 2) și ținând seama de data adoptării deciziei atacate, în speță 29 august 2016, care este determinantă în scopul identificării dreptului procedural aplicabil, prezentul litigiu este reglementat, pe de o parte, de dispozițiile materiale ale Regulamentului nr. 40/94 și, pe de altă parte, de dispozițiile procedurale ale Regulamentului nr. 207/2009. Dispozițiile materiale ale acestor două regulamente pertinente pentru soluționarea prezentului litigiu sunt în esență identice.
- 55 În ceea ce privește al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea a diverse dispoziții de drept material, având în vedere identitatea în esență a dispozițiilor pertinente a Regulamentelor nr. 40/94 și nr. 207/2009, Tribunalul va aplica dispozițiile materiale ale Regulamentului nr. 40/94. Cu toate acestea, este necesar să se considere că aplicarea de către camera de recurs a dispozițiilor identice ale Regulamentului nr. 207/2009, în fond necontestată de reclamantă, nu poate determina anularea deciziei atacate. Astfel, aplicarea *ratione temporis* a unuia sau a altuia dintre aceste regulamente nu conduce la un rezultat diferit, iar orice repunere în discuție a deciziei menționate pe acest temei ar fi inoperantă.
- 56 În ceea ce privește primul și al treilea motiv, întemeiate pe încălcarea mai multor dispoziții procedurale, întrucât decizia atacată a fost adoptată la 29 august 2016, dispozițiile Regulamentului nr. 207/2009, eventual modificate prin Regulamentul (UE) 2015/2424 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2015 de modificare a Regulamentului nr. 207/2009 și a Regulamentului nr. 2868/95 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2869/95 al Comisiei privind taxele care trebuie plătite Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (JO 2015, L 341, p. 21), le sunt aplicabile (a se vedea în acest sens Hotărârea din 31 octombrie 2019, Repower/EUIPO, C-281/18 P, EU:C:2019:916, punctele 2 și 3). Mai precis, articolul 4 din Regulamentul 2015/2424 prevede că acest regulament intră în vigoare la 23 martie 2016, dar că anumite dispoziții ale

Regulamentului nr. 207/2009, printre care figurează articolul 75, se vor aplica numai începând cu 1 octombrie 2017. În speță, ținând seama de data adoptării deciziei în cauză, articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 în versiunea sa inițială rămâne aplicabil acestei decizii. În schimb, în lipsa unei dispoziții tranzitorii, articolul 65 alineatul (6) și articolul 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 se aplică deciziei menționate, astfel cum au fost modificate prin Regulamentul 2015/2424. În definitiv, aplicarea *ratione temporis* a versiunilor inițiale sau modificate ale dispozițiilor procedurale ale Regulamentului nr. 207/2009 nu conduce la un rezultat diferit pentru soluționarea primului și a celui de al treilea motiv.

[omissis]

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 15 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 și a normei 22 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2868/95, precum și a articolului 8 alineatul (1) literele (a) și (b) și a articolului 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009

- 83 Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta reproșează în esență camerei de recurs că a apreciat că dovezile prezentate (în fața diviziei de opoziție și în fața camerei de recurs) nu dovedeau o utilizare serioasă a mărcii franceze tridimensionale anterioare în perioada relevantă. Ea invocă în această privință patru obiecții.

[omissis]

- 93 Trebuie arătat că prezentul motiv privește în esență aspectul dacă marca anterioară a fost utilizată în forma în care a fost înregistrată (sau într-o formă care nu o alterează, cu variații neglijabile) și, prin urmare, obiectul exact al protecției conferite de această marcă.

[omissis]

- 97 În lumina acestor considerații trebuie examinate cele patru obiecții din cadrul celui de al doilea motiv invocat de reclamantă și dacă, la punctul 46 din decizia atacată, camera de recurs a apreciat în mod întemeiat că, chiar ținând seama de dovezile prezentate pentru prima dată în fața sa, reclamanta nu a demonstrat natura utilizării mărcii franceze tridimensionale anterioare, care era o cerință necesară pentru a dovedi utilizarea serioasă a acestei mărci în conformitate cu articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009.

- 98 Cu titlu introductiv, în ceea ce privește dreptul material aplicabil, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței, atunci când titularul unei mărci a Uniunii Europene solicită să se facă dovada utilizării serioase, această utilizare constituie o condiție pe care trebuie să o îndeplinească, în temeiul Regulamentului nr. 40/94, nu numai mărcile Uniunii Europene, ci și mărcile naționale anterioare invocate în susținerea unei opoziții la respectiva marcă a Uniunii Europene. În consecință, aplicarea articolului 43 alineatul (2) din Regulamentul nr. 40/94 mărcilor naționale anterioare în temeiul alineatului (3) al articolului respectiv presupune că noțiunea de utilizare serioasă trebuie definită potrivit articolului 15 din același regulament, iar nu potrivit dreptului național [a se vedea prin analogie, în materia procedurii de declarare a nulității, Hotărârea din 12 iulie 2019, mobile.de/EUIPO – Droujestvo S Ogranichena Otgovornost „Rezon” (mobile.ro), T-412/18, nepublicată, EU:T:2019:516, punctul 23]. Prin urmare, în prezentul litigiu, camera de recurs a analizat fără a săvârși o eroare de drept dacă marca națională anterioară a făcut obiectul unei utilizări serioase în sensul acestei din urmă dispoziții a dreptului Uniunii, iar nu potrivit dreptului francez.

[omissis]

- 101 Pentru a determina dacă aceste elemente de probă stabilesc natura utilizării mărcii anterioare, trebuie să se identifice în prealabil în mod corect obiectul protecției conferite de aceasta.

[omissis]

Cu privire la prima obiecție, întemeiată pe o identificare incorectă a mărcii anterioare

- 103 Prin intermediul primei obiecții, reclamanta susține că marca anterioară nu a fost identificată în mod corect de camera de recurs, în condițiile în care ar fi vorba despre o sticlă cu un fir de iarbă în interior.

– Precizarea legislației și a jurisprudenței

- 104 Este necesar să se amintească contextul legislativ și jurisprudențial privind obiectul protecției conferite de o marcă tridimensională precum marca anterioară, cerința de claritate și de precizie a reprezentării acesteia, precum și cerința concordanței dintre această reprezentare și o eventuală descriere a unei asemenea mărci.
- 105 În temeiul unei jurisprudențe constante a Curții referitoare la dreptul mărcilor Uniunii Europene, un semn nu poate fi înregistrat ca marcă decât dacă face obiectul unei reprezentări grafice de către deponent, potrivit cerinței care figurează la articolul 4 din Regulamentul nr. 40/94 (devenit articolul 4 din Regulamentul nr. 207/2009, iar ulterior din Regulamentul 2017/1001), în sensul că obiectul și întinderea protecției solicitate sunt determinate în mod clar și precis (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 iulie 2019, Red Bull/EUIPO, C-124/18 P, EU:C:2019:641, punctul 36; a se vedea de asemenea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 27 martie 2019, Hartwall, C-578/17, EU:C:2019:261, punctul 38 și jurisprudența citată).
- 106 În cazul în care cererea este însoțită de o descriere verbală a semnului, această descriere trebuie să contribuie la precizarea obiectului și a întinderii protecției solicitate în temeiul dreptului mărcilor și o astfel de descriere nu trebuie să intre în contradicție cu reprezentarea grafică a unei mărci și nici nu poate fi de natură să suscite îndoieli cu privire la obiectul și la întinderea acestei reprezentări grafice (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 iulie 2019, Red Bull/EUIPO, C-124/18 P, EU:C:2019:641, punctul 37; a se vedea de asemenea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 27 martie 2019, Hartwall, C-578/17, EU:C:2019:261, punctele 39 și 40).
- 107 Reprezentarea grafică trebuie să permită semnului să fie reprezentat vizual, în special cu ajutorul unor figuri, linii sau caractere, astfel încât să poată fi identificat cu exactitate. Mai întâi, cerința reprezentării grafice îndeplinește printre altele funcția de a defini marca însăși în scopul de a stabili obiectul exact al protecției conferite titularului său. În continuare, pentru a îndeplini această funcție în raport cu autoritățile competente și cu publicul, în special cu operatorii economici, reprezentarea grafică trebuie să fie clară, precisă, completă prin ea însăși, ușor accesibilă, inteligibilă, durabilă și obiectivă [a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 iunie 2017, M/S. Indeutsch International/EUIPO – Crafts Americana Group (Reprezentarea unor șevroane între două linii paralele), T-20/16, EU:T:2017:410, punctele 33 și 34 și jurisprudența citată; a se vedea de asemenea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 12 decembrie 2002, Sieckmann, C-273/00, EU:C:2002:748, punctele 46 și 48-55, și Hotărârea din 24 iunie 2004, Heidelberger Bauchemie, C-49/02, EU:C:2004:384, punctele 25 și 27-32]. În special, reprezentarea are ca obiect tocmai înlăturarea oricărui element de subiectivitate din procesul de identificare și de percepție a semnului. În consecință, mijlocul reprezentării grafice trebuie să fie neechivoc și obiectiv (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 12 decembrie 2002, Sieckmann, C-273/00, EU:C:2002:748, punctul 54).

- 108 O reprezentare grafică căreia îi lipsește precizia și claritatea nu permite să se determine întinderea protecției solicitate (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 27 noiembrie 2003, *Shield Mark*, C-283/01, EU:C:2003:641, punctul 59). Factorul determinant în ceea ce privește întinderea protecției mărcii este modul în care va fi percepută, exclusiv pe baza semnului, astfel cum este înregistrat [a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 ianuarie 2018, *Deichmann/EUIPO – Munich* (Reprezentarea unei cruci pe partea laterală a unui pantof de sport), T-68/16, EU:T:2018:7, punctul 44]. Cerința reprezentării grafice are drept funcție în special să definească marca însăși, pentru a determina obiectul exact al protecției conferite de marca înregistrată titularului său. Prin urmare, revine solicitantului sarcina să depună o reprezentare grafică a mărcii care să corespundă în mod precis obiectului protecției pe care dorește să o obțină. Odată ce marca este înregistrată, titularul acesteia nu poate pretinde o protecție mai largă decât cea conferită de reprezentarea menționată sau care nu îi corespunde [a se vedea în acest sens Hotărârea din 30 noiembrie 2017, *Red Bull/EUIPO – Optimum Mark* (Combinăție a culorilor albastră și argintie), T-101/15 și T-102/15, EU:T:2017:852, punctul 71, și Hotărârea din 19 iunie 2019, *adidas/EUIPO – Shoe Branding Europe* (Reprezentarea a trei benzi paralele), T-307/17, EU:T:2019:427, punctul 30 și jurisprudența citată].
- 109 De asemenea, norma 3 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2868/95 prevede că cererea de înregistrare „poate cuprinde o descriere a mărcii” cu titlu facultativ. În consecință, în ipoteza în care descrierea este prezentă în cererea de înregistrare, această descriere trebuie examinată concomitent cu reprezentarea grafică. Astfel, din Hotărârea din 6 mai 2003, *Libertel* (C-104/01, EU:C:2003:244), reiese că o descriere a unui semn poate fi necesară pentru a îndeplini cerințele articolului 4 din Regulamentul nr. 207/2009 (a se vedea în acest sens Hotărârea din 30 noiembrie 2017, *Combinăție a culorilor albastră și argintie*, T-101/15 și T-102/15, EU:T:2017:852, punctele 79 și 80, și Hotărârea din 19 iunie 2019, *Reprezentarea a trei benzi paralele*, T-307/17, EU:T:2019:427, punctul 31). Cu toate acestea, examinarea concomitentă a descrierii nu poate extinde obiectul exact al protecției astfel cum este definit de reprezentare (a se vedea punctul 108 de mai sus), ci poate contribui doar la clarificarea și precizarea lui.
- 110 În ceea ce privește mărcile tridimensionale, norma 3 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2868/95 [devenită articolul 3 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul de punere în aplicare 2018/626 al Comisiei din 5 martie 2018 de stabilire a normelor de aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul 2017/1001 și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/1431 (JO 2018, L 104, p. 37)], care nu impune o descriere pentru asemenea mărci, prevede următoarele:
- „În cazul în care se solicită înregistrarea unei mărci tridimensionale, cererea trebuie să cuprindă o mențiune cu privire la aceasta. Reprezentarea constă într-o reproducere fotografică sau o reprezentare grafică a mărcii. Reprezentarea poate cuprinde până la șase vederi în perspectivă ale mărcii.”
- 111 Reiese din cele de mai sus că, în ceea ce privește interpretarea și aplicarea dreptului mărcilor Uniunii Europene, reprezentarea mărcii, care trebuie să fie clară și precisă, definește obiectul protecției conferite prin înregistrare. În plus, descrierea, care poate eventual însoți reprezentarea, trebuie să concorde cu aceasta, astfel cum a fost înregistrată, și nu poate extinde domeniul de aplicare al mărcii astfel definit. Această cerință de concordanță a unei eventuale descrieri cu reprezentarea este, așadar, un corolar al cerinței de claritate și de precizie a reprezentării care definește obiectul protecției.
- 112 În lumina acestor principii, camera de recurs a observat în mod întemeiat, la punctul 38 din decizia atacată, că reprezentarea (grafică la data respectivă) a mărcii, astfel cum a fost depusă, este cea care definește întinderea protecției sale, iar nu descrierea mărcii care a fost furnizată de reclamantă, înainte de a adăuga că o descriere a mărcii trebuie să definească ceea ce se poate vedea în reprezentarea unei mărci și că întinderea protecției nu este extinsă printr-o interpretare posibilă a ceea ce dorește să spună solicitanta prin această reprezentare sau a ceea ce avea în minte.

– Aplicare în speță la definirea obiectului exact al protecției conferite de marca anterioară și la concordanța dintre descrierea și reprezentarea acesteia

- 113 În speță, din certificatul de înregistrare a mărcii tridimensionale franceze anterioare, eliberat de Institutul național de la propriété industrielle [Institutul Național de Proprietate Industrială (INPI), Franța], reiese că această marcă cuprinde o reprezentare (reprodusă la punctul 7 de mai sus) însoțită de o descriere potrivit căreia „[m]arca constă într-o sticlă precum cea reprezentată mai sus, în interiorul căreia este așezat un fir de iarbă în poziție cvasidiagonală în corpul sticlei”.
- 114 Având în vedere acest certificat de înregistrare, trebuie subliniat de la bun început că descrierea mărcii anterioare nu concordă cu reprezentarea sa. Astfel, trebuie să se constate că reprezentarea cuprinde o linie, iar nu un fir de iarbă precum cel descris. În plus, în reprezentare, apare mai degrabă pe corpul sticlei și nu este clar dacă aceasta se află în interiorul sticlei. Pe de altă parte, descrierea mărcii respective, dat fiind că nu concordă cu reprezentarea sa, nu poate servi la clarificarea sau la precizarea acesteia.
- 115 Prin urmare, este necesar să se constate că în mod întemeiat camera de recurs a arătat, la punctul 39 din decizia atacată, că reprezentarea grafică a mărcii anterioare indica „o sticlă de formă comună pe care apărea o linie [dreaptă] ce pornea în diagonală în partea stângă a sticlei, începând imediat sub gât, spre marginea inferioară a sticlei”, că linia, prezentată ca parte fixă a corpului sticlei, era o linie diagonală dreaptă și nimic altceva și că descrierea furnizată de reclamantă nu modifica cu nimic această constatare, întrucât întinderea protecției mărcii nu era definită de intenția reclamantei la depunerea mărcii.
- 116 Astfel cum arată intervenienta, această apreciere a camerei de recurs este conformă cu principiile relevante pentru identificarea corectă a unei mărci tridimensionale, potrivit cărora reprezentarea este cea care este decisivă pentru a defini întinderea protecției unei asemenea mărci, iar descrierea nu poate altera sau interpreta reprezentarea acestei mărci.
- 117 Această constatare nu este repusă în discuție de argumentele reclamantei potrivit cărora percepția mărcii tridimensionale franceze anterioare ca având un fir de iarbă în interiorul sticlei ar corespunde, în primul rând, constatărilor Tribunalului din hotărârea de anulare, în al doilea rând, reprezentării, tipului și descrierii acestei mărci, indicate în certificatul său de înregistrare, și, în al treilea rând, elementelor de probă prezentate.
- 118 În primul rând, în hotărârea de anulare, Tribunalul nu s-a pronunțat deloc pe fond cu privire la obiectul exact al protecției conferite de marca franceză tridimensională anterioară. Acesta s-a limitat să admită al treilea motiv al primei acțiuni, întemeiat pe lipsa motivării și pe lipsa exercitării puterii de apreciere în privința elementelor de probă privind utilizarea prezentate pentru prima dată în fața camerei de recurs, și anume un mijloc de natură procedurală referitor la neluarea în considerare a dovezilor privind utilizarea, iar nu la definirea obiectului protecției (a se vedea de asemenea răspunsul la primul motiv, la punctele 70-82 de mai sus).
- 119 În al doilea rând, tocmai pe reprezentarea mărcii franceze tridimensionale anterioare în certificatul său de înregistrare se întemeiază aprecierea camerei de recurs potrivit căreia această marcă protejează „o sticlă de formă comună pe care apărea o linie ce pornea în diagonală în partea stângă a sticlei, începând imediat sub gât, spre marginea inferioară a sticlei”. În schimb, pretinsa prezență a unui fir de iarbă nu reiese din reprezentare, ci numai din descriere.
- 120 Or, după cum arată intervenienta, această descriere conține o interpretare necorespunzătoare a reprezentării, întrucât ea interpretează elementul grafic al liniei dincolo de ceea ce este vizibil, afirmând că acest element constituie un fir de iarbă. Astfel, în reprezentarea alb-negru (deci nelimitată la o anumită culoare precum verdele-marونی, dar acoperind toate culorile), elementul grafic este o linie neagră perfect dreaptă, fără nicio curbă sau neregularitate, în timp ce un fir de iarbă nu este

drept în mod normal, ci prezintă curbe și neregularități. În plus, în aceeași reprezentare, nu rezultă cu claritate dacă linia se află în interiorul sticlei, ci pare mai degrabă să figureze pe corpul acesteia. În consecință, orice interpretare sau alterare a reprezentării prin descriere ar contraveni principiilor amintite la punctele 104-112 de mai sus.

- 121 Intervenienta adaugă că, dacă reclamanta ar fi dorit să protejeze un fir de iarbă într-o sticlă, ar fi trebuit să depună o imagine cu un fir de iarbă complet fidelă realității, astfel cum a procedat în cazul altor mărci înregistrate de reclamantă.
- 122 În această privință, trebuie arătat că Tribunalul s-a pronunțat deja cu privire la obiectul exact al protecției conferite de marca poloneză tridimensională cu nr. 189866 a reclamantei, reprodusă în continuare:

- 123 Tribunalul a statuat astfel, la punctele 94, 95, 97 și 98 din Hotărârea din 12 noiembrie 2015, CEDC International/OAPI – Fabryka Wódek Polmos Łańcut (WISENT) (T-449/13, nepublicată, EU:T:2015:839) și la punctele 96, 97, 99 și 100 din Hotărârea din 12 noiembrie 2015, CEDC International/OAPI – Fabryka Wódek Polmos Łańcut (WISENT VODKA) (T-450/13, nepublicată, EU:T:2015:841), că marca anterioară în conflict conținea un element figurativ constând într-o linie fină care traversa sticla și că linia respectivă era dreaptă, ușor înclinată spre stânga, de culoare verde și întreruptă de etichetă. Potrivit Tribunalului, aceste reprezentări schematice a ceea ce ar putea constitui un fir de iarbă nu pot fi totuși percepute drept un fir de iarbă veritabil. Linia prezentă în mărcile în conflict, astfel cum sunt reprezentate și înregistrate, va fi percepută drept ceea ce este, și anume o simplă linie, iar nu un fir de iarbă. Numai o reprezentare mai realistă a firului de iarbă sau imaginea veritabilă a unui fir de iarbă plasat în interiorul unei sticle ar putea trimite la imaginea unui fir de iarbă, fapt care, pe de altă parte, ar putea fi confirmat de descrierea acesteia. Or, Tribunalul a statuat că această situație nu se regăsea în speță. Astfel, în opinia sa, tocmai datorită percepției elementului figurativ menționat ca simplă linie dreaptă ușor înclinată sau în diagonală, care traversează o sticlă, camera de recurs a considerat, în mod întemeiat, că, în prezența altor elemente figurative, elementul menționat era mai puțin distinctiv și juca un rol secundar în aprecierea similitudinii mărcilor în conflict. Potrivit Tribunalului, această concluzie nu poate fi infirmată de argumentul reclamantei potrivit căruia firul de iarbă este un element deosebit de frapant sau original. În această privință,

trebuie amintit, potrivit Tribunalului, că elementul figurativ prezent în mărcile în conflict, astfel cum sunt reprezentate și înregistrate, este o linie dreaptă ușor înclinată sau în diagonală, care va fi percepută drept o linie care traversează sticla, iar nu ca un fir de iarbă. Ca formă simplă, linia respectivă nu pare deosebit de originală sau frapantă. În plus, atât în cazul mărcii solicitate, cât și în cazul mărcii anterioare, ea trece în planul al doilea ca urmare a prezenței altor elemente verbale și figurative în mărcile menționate. Astfel, ea devine mai puțin vizibilă și, prin urmare, capacitatea sa de a frapa percepția consumatorului este mai redusă.

- 124 În ceea ce privește marca franceză tridimensională anterioară în discuție în speță, trebuie constatat, cu atât mai mult, că numai o reprezentare mai realistă a firului de iarbă sau imaginea veritabilă a unui fir de iarbă plasat în interiorul unei sticle ar fi putut determina în mod clar și precis prezența unui fir de iarbă în această marcă, fapt care, pe de altă parte, ar fi putut să fie confirmat de descrierea acesteia, care ar fi fost astfel în concordanță cu reprezentarea. Această situație nu se regăsește însă în prezenta cauză.
- 125 În al treilea rând, în principiu, elementele de probă privind utilizarea prezentate nu pot influența definiția obiectului exact al protecției conferite de o marcă. Astfel, acest obiect este definit de reprezentarea mărcii care figurează în certificatul de înregistrare, eventual clarificată și precizată de descriere în cazurile în care aceasta concordă cu reprezentarea, dar nu poate fi nicidecum modificat prin utilizarea efectivă a mărcii pe piață. De altfel, articolul 44 alineatul (2) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 43 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009, iar ulterior articolul 49 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1001] nu permite ca o modificare ulterioară cererii să afecteze în mod substanțial marca.
- 126 Așadar, în speță, lipsa de claritate și precizie a reprezentării, însoțită de descrierea sa, tinde mai degrabă să fie confirmată de faptul că reclamanta a prezentat dovezi privind utilizarea care reproduc marca anterioară în mod diferit în raport cu natura, lungimea și poziția liniei în reprezentarea care apare în certificatul de înregistrare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 iulie 2019, Red Bull/EUIPO, C-124/18 P, EU:C:2019:641, punctul 45, și Hotărârea din 30 noiembrie 2017, Combinație a culorilor albastră și argintie, T-101/15 și T-102/15, EU:T:2017:852, punctul 65).
- 127 În sfârșit, la punctul 45 din decizia atacată, camera de recurs a precizat în mod întemeiat că marca anterioară nu poate proteja conceptul de fir de iarbă dintr-o sticlă.
- 128 În această privință, Curtea a statuat că o reprezentare abstractă a unui concept sub toate formele imaginabile nu prezintă caracteristicile de precizie și de constanță impuse la articolul 4 din Regulamentul nr. 40/94. Astfel, o asemenea prezentare ar admite numeroase combinații diferite care nu i-ar permite consumatorului să perceapă și să memoreze o combinație specială pe care ar putea-o utiliza pentru a repeta cu certitudine o experiență de cumpărare, după cum nu le-ar permite autorităților competente și operatorilor economici să cunoască întinderea drepturilor protejate ale titularului mărcii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 iulie 2019, Red Bull/EUIPO, C-124/18 P, EU:C:2019:641, punctul 38; a se vedea de asemenea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 24 iunie 2004, Heidelberger Bauchemie, C-49/02, EU:C:2004:384, punctele 33-35).
- 129 În plus, Curtea a declarat că obiectul unei cereri de înregistrare a unei mărci care se referă la toate formele imaginabile ale unui produs sau ale unei părți a acestuia nu constituie un „semn” în sensul articolului 4 din Regulamentul nr. 40/94 și, în consecință, nu poate constitui o marcă în sensul acestuia (a se vedea prin analogie Hotărârea din 25 ianuarie 2007, Dyson, C-321/03, EU:C:2007:51, punctul 40).
- 130 Rezultă că reglementarea privind mărcile nu permite protecția unui concept sau a unei idei, ci numai a expresiei concrete a unui concept sau a unei idei, astfel cum este încorporată în semn și definită în reprezentarea semnului respectiv.

- 131 Reclamanta însăși recunoaște că nu intenționează să își însușească *in abstracto* orice reprezentare a unui fir de iarbă într-o sticlă, ci că pretinde exclusivitatea asupra reprezentării concrete, care face parte din marca sa, a combinației acestor două elemente.
- 132 Prin urmare, reprezentarea concretă a mărcii anterioare este cea care determină obiectul exact al protecției conferite de această marcă în vederea examinării naturii utilizării mărcii respective.
- 133 Or, trebuie constatat că din reprezentarea mărcii anterioare, astfel cum a fost identificată în mod corect de camera de recurs, reiese că obiectul exact al protecției conferite de această marcă vizează numai „o sticlă de formă comună pe care apare o linie ce pornește în diagonală în partea stângă a sticlei, începând imediat sub gât, spre marginea inferioară a sticlei”, iar nu, cum susține reclamanta, un fir de iarbă.
- 134 Prin urmare, prima obiecție trebuie înlăturată ca neîntemeiată.

Cu privire la a doua, la a treia și la a patra obiecție, întemeiate pe aplicarea unui criteriu eronat și inadecvat al utilizării serioase a mărcii anterioare, pe neluarea în considerare a posibilității utilizării simultane a mai multor mărci și, respectiv, pe lipsa alterării caracterului distinctiv al mărcii anterioare cu ocazia utilizării sale

- 135 Prin intermediul celei de a doua obiecții, reclamanta susține că, „încă o dată”, camera de recurs a aplicat un criteriu eronat și inadecvat pentru utilizarea serioasă a mărcii tridimensionale franceze anterioare, ca urmare a abordării sale „simpliste și bidimensionale”, fără o abordare dinamică a imaginilor mai multor laturi și limitându-se să aprecieze elementele de probă independent unele de altele, fără a le analiza împreună. Prin intermediul celei de a treia obiecții, aceasta susține că camera de recurs nu a ținut seama de posibilitatea utilizării simultane a mai multor mărci de diferite tipuri, afirmând în mod eronat că utilizarea etichetei modifica caracterul distinctiv al mărcii în cauză. Prin intermediul celei de a patra obiecții, ea arată că utilizarea serioasă a acestei mărci, în sensul articolului 15 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009, a fost greșit apreciată de camera de recurs, restrângându-se în mod eronat utilizarea serioasă numai la cazurile în care forma este „aceeași” sau „identică” cu cea înregistrată și nerecunoscându-se că diferențe minore de lungime și de poziție a firului de iarbă în sticla utilizată pe piața franceză nu au alterat caracterul distinctiv al mărcii menționate astfel cum a fost înregistrată.

– *Precizarea legislației și a jurisprudenței*

- 136 În temeiul dispozițiilor articolului 15 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 15 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 și articolul 18 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a) din Regulamentul 2017/1001], dovada utilizării serioase a unei mărci anterioare, naționale sau a Uniunii Europene cuprinde de asemenea dovada utilizării mărcii anterioare sub o formă care diferă prin elemente care nu alterează caracterul distinctiv al acestei mărci în forma în care aceasta a fost înregistrată.
- 137 Rezultă în mod direct din termenii articolului 15 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 40/94 că utilizarea mărcii sub o formă care diferă de cea în care aceasta a fost înregistrată este considerată o utilizare în sensul primului alineat al acestui articol, cu condiția să nu se altereze caracterul distinctiv al mărcii sub forma în care aceasta a fost înregistrată [a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 iulie 2013, Specsavers International Healthcare și alții, C-252/12, EU:C:2013:497, punctul 21, Hotărârea din 28 februarie 2017, Labeyrie/OAPI – Delpeyrat (Reprezentarea unor motive cu pești de culoare deschisă pe fond închis), T-767/15, nepublicată, EU:T:2017:122, punctul 18, și Hotărârea din 28 iunie 2017, Tayto Group/EUIPO – MIP Metro (real), T-287/15, nepublicată, EU:T:2017:443, punctul 22]. Regula potrivit căreia utilizarea unei mărci sub o formă care diferă prin elemente care nu alterează caracterul distinctiv al acestei mărci în forma în care aceasta a fost înregistrată este de asemenea considerată o

utilizare a mărcii respective poate fi denumită, *brevitatis causa*, „legea variantelor autorizate” (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 iunie 2019, Reprezentarea a trei benzi paralele, T-307/17, EU:T:2019:427, punctul 48).

[*omissis*]

- 140 În vederea unei asemenea constatări, trebuie să se țină seama și de calitățile intrinseci și în special de gradul mai mult sau mai puțin ridicat al caracterului distinctiv al mărcii înregistrate dacă este utilizată numai ca parte a unei mărci complexe sau împreună cu altă marcă. Astfel, cu cât caracterul distinctiv al acesteia este mai scăzut, cu atât va fi mai ușor alterat prin adăugarea unui element care este el însuși distinctiv și cu atât marca în discuție își va pierde capacitatea de a fi percepută ca o indicație a originii produsului. Considerația inversă se impune de asemenea (Hotărârea din 24 septembrie 2015, Forma unui cuptor, T-317/14, nepublicată, EU:T:2015:689, punctul 33, Hotărârea din 13 septembrie 2016, Reprezentarea unui poligon, T-146/15, EU:T:2016:469, punctul 29, și Hotărârea din 28 februarie 2017, Reprezentarea unor motive cu pești de culoare deschisă pe fond închis, T-767/15, nepublicată, EU:T:2017:122, punctul 22).

[*omissis*]

- 142 Astfel, cerința utilizării serioase a unei mărci poate fi îndeplinită atunci când o marcă este utilizată împreună cu o altă marcă, cu condiția ca marca să continue să fie percepută ca o indicație a originii produsului în cauză [Hotărârea din 28 februarie 2017, Reprezentarea unor motive cu pești de culoare deschisă pe fond închis, T-767/15, nepublicată, EU:T:2017:122, punctul 48, Hotărârea din 10 octombrie 2017, Klement/EUIPO – Bullerjan (Forma unui cuptor), T-211/14 RENV, nepublicată, EU:T:2017:715, punctul 47, și Hotărârea din 28 februarie 2019, PEPERO original, T-459/18, nepublicată, EU:T:2019:119, punctul 97].

[*omissis*]

- 147 În ceea ce privește o marcă tridimensională constituită din aspectul produsului însuși, pentru a ajunge la concluzia că marca anterioară a fost utilizată efectiv în conformitate cu funcția sa esențială, dovada utilizării sale trebuie să se materializeze prin elemente care permit să se concluzioneze în mod neechivoc că consumatorul este în măsură să asocieze unei întreprinderi determinate forma protejată de marca anterioară [a se vedea în acest sens Hotărârea din 27 septembrie 2018, M J Quinlan & Associates/EUIPO – Intersnack Group (Forma unui cangur), T-219/17, nepublicată, EU:T:2018:610, punctul 33, și Hotărârea din 28 februarie 2019, PEPERO original, T-459/18, nepublicată, EU:T:2019:119, punctul 72].

- 148 În sfârșit, este necesar să se considere că, în prezența unei mărci extrem de simple, modificări chiar minore aduse acestei mărci sunt susceptibile să constituie variații semnificative, astfel încât forma modificată nu va putea fi considerată ca fiind în ansamblu echivalentă cu forma înregistrată a mărcii respective. Astfel, cu cât o marcă este mai simplă, cu atât este mai puțin susceptibilă să aibă un caracter distinctiv și cu atât mai mult o modificare adusă acestei mărci este susceptibilă să afecteze una dintre caracteristicile esențiale ale acesteia și să modifice în acest mod percepția mărcii de către publicul relevant (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 septembrie 2016, Reprezentarea unui poligon, T-146/15, EU:T:2016:469, punctele 33 și 52 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 19 iunie 2019, Reprezentarea a trei benzi paralele, T-307/17, EU:T:2019:427, punctul 72).

– *Aplicare la situația din speță*

- 149 În speță, în ceea ce privește cea de a patra obiecție, în primul rând, trebuie să se constate că marca anterioară, astfel cum este reprezentată, al cărei obiect al protecției este „o sticlă de formă comună pe care apare o linie ce pornește în diagonală în partea stângă a sticlei, începând imediat sub gât, spre marginea inferioară a sticlei”, iar nu un fir de iarbă (a se vedea punctele 115 și 133 de mai sus), nu a fost utilizată ca atare, sub o formă identică, de reclamantă în dovezile privind utilizarea prezentate.
- 150 În ceea ce privește dovezile prezentate în fața diviziei de opoziție (a se vedea punctul 15 de mai sus) în care figurează sticle, niciuna dintre aceste sticle nu prezintă o linie diagonală neîntreruptă și cu atât mai puțin o linie dreaptă identică cu cea care figurează în marca anterioară. În plus, această linie nu este aplicată pe suprafața exterioară a uneia dintre sticle și nu apare pe eticheta însăși sau de-a lungul acesteia. În plus, toate sticlele sunt prevăzute cu o etichetă netransparentă (ilizibilă sau purtând mențiunea „żubrówka bison vodka”), care poate afecta vizibilitatea și percepția a ceea ce se află în spatele ei.
- 151 În ceea ce privește dovezile prezentate tardiv în fața camerei de recurs (a se vedea punctul 25 de mai sus) și în special fotografii, anexate la declarația lui K., cu sticla prevăzută cu eticheta purtând mențiunea „żubrówka bison vodka” și reprezentată de această dată nu numai cu o imagine din față, ci și cu imagini din spate și laterale, este necesar să se constate că, desigur, în imaginile laterale se poate observa o linie lungă neîntreruptă.
- 152 Cu toate acestea, aceste linii care apar în cele două imagini laterale prezentate în această dovadă privind utilizarea, deși ușor diferite între ele, diferă foarte mult de linia diagonală dreaptă care figurează în marca anterioară. Ele diferă de aceasta prin natura lor, nefiind complet drepte, ci ușor curbate, prin lungimea lor superioară și prin poziția lor, întrucât încep și se termină în puncte diferite pe margine și în partea inferioară a sticlei, ceea ce determină de asemenea o înclinație diferită.
- 153 Prin urmare, în mod întemeiat camera de recurs, la punctele 40-42 din decizia atacată, a constatat că niciuna dintre dovezile prezentate în fața diviziei de opoziție (a se vedea punctul 15 de mai sus) sau în fața sa (a se vedea punctul 25 de mai sus) nu înfățișa marca în forma sa înregistrată, adică așa cum este reprezentată grafic în certificatul de înregistrare.
- 154 În al doilea rând, trebuie constatat că nici marca anterioară, astfel cum este reprezentată, al cărei obiect al protecției este „o sticlă de formă comună pe care apare o linie ce pornește în diagonală în partea stângă a sticlei, începând imediat sub gât, spre marginea inferioară a sticlei”, iar nu un fir de iarbă (a se vedea punctele 115 și 133 de mai sus), nu a fost utilizată de reclamantă sub o formă care să fi fost diferită prin elemente care nu alterau caracterul distinctiv al mărcii în forma în care aceasta fusese înregistrată sau prin variații neglijabile.
- 155 În această privință, trebuie să se țină seama, astfel cum a procedat camera de recurs la punctul 44 din decizia atacată, de faptul că caracterul distinctiv al mărcii anterioare ca atare este slab. Astfel, această marcă se compune dintr-o sticlă de formă comună, prevăzută cu o simplă linie dreaptă cu o lungime precisă, așezată într-o poziție specifică ce implică o înclinație deosebită. În cadrul impresiei globale, această simplă linie dreaptă, cu lungimea sa precisă și cu poziția sa specifică, face ca marca respectivă să fie ușor distinctivă.
- 156 Astfel, întinderea protecției mărcii anterioare astfel cum este definită prin reprezentarea sa grafică se dovedește a fi redusă, iar caracterul său distinctiv ușor alterat (a se vedea punctul 140 de mai sus), cu atât mai mult cu cât este vorba despre o marcă tridimensională (a se vedea punctele 143 și 147 de mai sus).

- 157 Or, formele înfățișate în dovezile prezentate diferă de forma protejată a mărcii anterioare prin variații semnificative de natură, de lungime și de poziție (a se vedea punctul 152 de mai sus) și nu pot fi considerate „semnificative” sau „global echivalente” cu forma înregistrată a mărcii respective în sensul jurisprudenței (a se vedea punctul 148 de mai sus).
- 158 Prin urmare, camera de recurs a apreciat în mod întemeiat, la punctele 43-45 din decizia atacată, că această utilizare, astfel cum a fost descrisă prin intermediul dovezilor prezentate pentru prima dată în fața sa, nu numai că nu era utilizarea mărcii anterioare astfel cum aceasta fusese înregistrată, dar nu era nici o utilizare într-o formă diferită prin elemente care nu alterau caracterul distinctiv al mărcii în forma în care aceasta a fost înregistrată în sensul articolului 15 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009.
- 159 Astfel, trebuie constatat că marca anterioară, astfel cum este utilizată, potrivit celor ce reies din dovezile prezentate, nu concordă cu marca menționată, astfel cum este reprezentată și înregistrată, și că diferențele dintre ele constituie o alterare a caracterului distinctiv al acesteia din urmă care depășește variațiile negliabile permise în temeiul „legii variantelor autorizate”.
- 160 Așadar, a patra obiecție trebuie înlăturată ca neîntemeiată.
- [omissis]
- 166 În ceea ce privește a treia obiecție, întemeiată pe posibilitatea utilizării simultane a mai multor mărci de diferite tipuri, trebuie amintit, desigur, că, potrivit unei jurisprudențe constante, utilizarea unei mărci poate include atât utilizarea independentă a acestei mărci, cât și utilizarea sa drept componentă a unei alte mărci sau împreună cu aceasta (Hotărârea din 18 aprilie 2013, Colloseum Holding, C-12/12, EU:C:2013:253, punctul 32; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 18 iulie 2013, Specsavers International Healthcare și alții, C-252/12, EU:C:2013:497, punctele 23, 24 și 26, și Hotărârea din 24 septembrie 2015, Forma unui cuptor, T-317/14, nepublicată, EU:T:2015:689, punctul 29).
- 167 Cu toate acestea, trebuie subliniat că o marcă înregistrată care este utilizată numai ca parte a unei mărci complexe sau împreună cu o altă marcă trebuie să fie percepută în continuare ca o indicație a originii produsului în cauză pentru ca această utilizare să corespundă noțiunii de „utilizare serioasă” în sensul articolului 15 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94 (Hotărârea din 18 aprilie 2013, Colloseum Holding, C-12/12, EU:C:2013:253, punctul 35, și Hotărârea din 24 septembrie 2015, Forma unui cuptor, T-317/14, nepublicată, EU:T:2015:689, punctul 30).
- 168 În primul rând, trebuie arătat că, dacă în speță camera de recurs a menționat prezența etichetei (ilizibile sau purtând mențiunea „żubrówka bison vodka”), aceasta a fost mai întâi de toate pentru că a apreciat că prezența unei astfel de etichete afecta vizibilitatea și percepția mărcii franceze tridimensionale anterioare în dovezile privind utilizarea și nu numai pentru că prezența unei mărci de alt tip, verbal sau figurativ, altera caracterul distinctiv al acestei mărci. Astfel, în fotografiile reproduse la punctul 15 de mai sus, după caz, nicio linie nu este vizibilă sau nimic nu este vizibil în partea inferioară a sticlei, sub etichetă, sau, dimpotrivă, mai multe linii (două sau trei) sunt vizibile pe etichetă.
- 169 Astfel cum arată EUIPO, nu simplul fapt că mai multe mărci sunt utilizate pe același produs este cel care a determinat camera de recurs să concluzioneze că utilizarea mărcii anterioare nu era dovedită, ci în principal faptul că era dificil să se identifice ceea ce se afla în spatele etichetei, în special în măsura în care fotografiile erau contradictorii în ceea ce privește absența sau prezența unei linii sau a unui fir de iarbă.

- 170 În consecință, camera de recurs nu a repus nicidecum în discuție jurisprudența privind posibilitatea unei utilizări concomitente a mai multor mărci de diferite tipuri citată la punctele 166 și 167 de mai sus, potrivit căreia cerința utilizării serioase a unei mărci poate fi îndeplinită atunci când o marcă este utilizată împreună cu o altă marcă, în măsura în care marca continuă să fie percepută ca o indicație a originii produsului în cauză.
- 171 În al doilea rând și în orice caz, trebuie să se considere, astfel cum a procedat intervenienta, că cerințele unei astfel de utilizări a unei mărci tridimensionale concomitent cu alte mărci nu sunt îndeplinite în speță. Astfel, deși utilizarea combinată a două mărci poate, desigur, în principiu, să constituie utilizarea uneia dintre aceste mărci, această situație se regăsește numai atunci când caracterul distinctiv al mărcii nu este alterat, cerința menționată nefiind îndeplinită decât dacă publicul relevant percepe marca respectivă în mod individual și independent de cealaltă marcă, ca pe o indicație a originii.
- 172 Or, în speță, nu numai că marca anterioară este utilizată împreună cu o altă marcă, aplicată pe o etichetă netransparentă, care împiedică vizibilitatea și afectează percepția părții distinctive a respectivei mărci anterioare, ci, în orice caz, reclamanta nu a demonstrat, în dovezile privind utilizarea prezentate, percepția individuală și independentă a acestei mărci drept o indicație a originii de către publicul relevant, de exemplu prin prezentarea unui studiu de piață.
- 173 În această privință, Tribunalul a statuat deja, cu privire la un desen comparabil cu aceste fotografii, că linia trecea în planul al doilea ca urmare a prezenței altor elemente verbale și figurative în mărcile utilizate în combinație, că, astfel, ea devenea mai puțin vizibilă și că, având în vedere acest fapt, capacitatea sa de a frapa percepția consumatorului era mai redusă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 noiembrie 2015, WISENT, T-449/13, nepublicată, EU:T:2015:839, punctul 98, și Hotărârea din 12 noiembrie 2015, WISENT VODKA, T-450/13, nepublicată, EU:T:2015:841, punctul 100).
- 174 Această situație se regăsește și în prezenta cauză. Nu se demonstrează că marca anterioară, atunci când este utilizată concomitent cu marca verbală ŻUBRÓWKA VODKA BISON sau cu elementele grafice legate de bizon care figurează pe etichetă, continuă să fie percepută de publicul relevant drept o indicație a originii, aceasta cu atât mai puțin cu cât caracterul distinctiv intrinsec al mărcii anterioare este slab (a se vedea punctul 155 de mai sus), în mod evident mai slab decât cel al mărcii verbale respective, și, prin urmare, puternic alterat de acesta (a se vedea punctul 156 de mai sus).
- 175 De altfel, trebuie amintit că, înainte de toate, caracterul distinctiv al mărcii anterioare este alterat în măsura în care liniile prezente în dovezile privind utilizarea, chiar tardive, diferă foarte mult de cea care figurează în reprezentarea mărcii anterioare prin natura lor, nefiind complet drepte, ci ușor curbate, prin lungimea lor mai mare și prin poziția lor diferită, nepornind din același loc în partea inferioară a sticlei, ceea ce determină o înclinație diferită (a se vedea punctul 151 de mai sus). Or, în cadrul impresiei globale, această linie dreaptă, cu poziția și cu lungimea sa specifice, face ca marca anterioară să fie slab distinctivă, întrucât aceasta se compune dintr-o sticlă de formă comună însoțită de o astfel de linie.
- [*omissis*]
- 177 Întrucât caracterul distinctiv al mărcii anterioare, intrinsec slab, este puternic alterat în dovezile privind utilizarea de celelalte mărci sau elemente care figurează pe etichetă, condițiile unei utilizări concomitente nu sunt îndeplinite.
- 178 A treia obiecție trebuie înlăturată ca lipsită de temei factual și, în orice caz, ca nefondată.
- 179 Prin urmare, este necesar să se confirme aprecierea camerei de recurs potrivit căreia utilizarea mărcii franceze tridimensionale anterioare, astfel cum este reprezentată și înregistrată, nu a fost dovedită.

180 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, este necesar ca al doilea motiv să fie respins.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 75 și a articolului 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009

181 Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamanta arată că camera de recurs a încălcat articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 (lipsa motivării) și articolul 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 (lipsa examinării corecte a faptelor). Ea invocă în această privință patru obiecții, care trebuie examinate împreună în ceea ce le privește pe primele trei, referitoare la motivul de opoziție menționat la articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009, și separat în ceea ce îl privește pe ultimul, privind motivele de opoziție menționate la articolul 8 alineatele (3) și (4) din același regulament.

[omissis]

Cu privire la a patra obiecție, referitoare la trimiterea de către camera de recurs la motivele unei decizii anterioare anulate de Tribunal

194 Prin intermediul celei de a patra obiecții, reclamanta susține că camera de recurs nu a examinat celelalte motive ale căii de atac și ale opoziției, întemeiate pe articolul 8 alineatele (3) și (4) din Regulamentul nr. 207/2009. La punctul 48 din decizia atacată, aceasta s-ar fi mulțumit să facă pur și simplu trimitere la motivele primei sale decizii din cauza R 2506/2010-4. Pare să îi fi „scăpat” că această decizie anterioară a fost anulată în totalitate prin hotărârea de anulare. În consecință, în decizia atacată, camera de recurs ar fi trebuit să se pronunțe cu privire la toate motivele invocate de reclamantă în calea de atac și nu ar fi putut face trimitere la o decizie care nu ar mai exista.

195 EUIPO contestă aceste argumente. Acesta subliniază că, astfel cum s-a arătat la punctul 29 din hotărârea de anulare, reclamanta însăși este cea care și-a limitat argumentația exclusiv la concluziile camerei de recurs cu privire la aprecierea dovezilor privind utilizarea prezentate în prima decizie și care a arătat că aceste concluzii vizau în egală măsură toate motivele invocate în susținerea opoziției.

196 Intervenienta contestă aceste argumente. Ea consideră că nici trimiterea făcută de camera de recurs la prima decizie, cea din 26 martie 2012, în cauza R 2506/2010-4, pentru a demonstra că nu au fost îndeplinite cerințele prevăzute la articolul 8 alineatele (3) și (4) din Regulamentul nr. 207/2009 nu constituie o încălcare a articolelor 75 și 76 din același regulament. Aceasta apreciază că, după procedura în fața Tribunalului, articolul 8 alineatele (3) și (4) din regulamentul menționat nu mai făcea parte din obiectul litigiului aflat pe rolul camerei de recurs, întrucât hotărârea de anulare avusese ca obiect încălcarea articolelor 75 și 76 din acest regulament coroborate cu articolul 8 alineatul (1) litera (a) din același regulament și viza numai dovezile privind utilizarea. Ea arată că obiectul litigiului era limitat – de reclamanta însăși – la încălcarea acestor dispoziții, întrucât reclamanta declarase la punctul 5.2 din cererea introductivă depusă în cauza anterioară că „își limit[a] argumentația exclusiv la concluziile camerei de recurs cu privire la aprecierea dovezilor privind utilizarea prezentate, întrucât aceste concluzii viz[au] în egală măsură toate motivele opoziției”. Or, intervenienta consideră că dovezile referitoare la utilizare nu privesc toate motivele de opoziție menționate la articolul 8 alineatele (3) și (4) din Regulamentul nr. 207/2009, întrucât, potrivit jurisprudenței rezultate din Hotărârea din 29 martie 2011, Anheuser-Busch/Budějovický Budvar (C-96/09 P, EU:C:2011:189, punctul 143), ea însăși nu are niciun drept să solicite dovada utilizării acestor drepturi. Dimpotrivă, cerința utilizării ar putea fi impusă numai pentru drepturi anterioare în sensul articolului 8 alineatul (1) din același regulament. Pentru acest motiv, Comisia apreciază că nu mai era vorba despre articolul 8 alineatele (3) și (4) din regulamentul menționat în precedenta procedură în fața Tribunalului și că aceste dispoziții nu fac nici obiectul prezentei proceduri privind decizia atacată.

- 197 În plus, intervenienta arată că, în prima decizie, la punctele 20-34, camera de recurs a furnizat motive detaliate prin care explica de ce aceste dispoziții nu erau aplicabile. Or, reclamanta nu ar fi prezentat niciun argument sau raționament care să explice de ce această parte a deciziei era viciată, ci s-ar fi referit exclusiv, în mod eronat, la chestiunea utilizării serioase ca fiind o condiție prealabilă aprecierii acestor motive. Potrivit intervenientei, acest fapt nu este conform cu articolul 76 litera (d) din Regulamentul de procedură, care impune reclamantului să prezinte în detaliu argumentele potrivit cărora EUIPO a încălcat dreptul. În consecință, chiar dacă reclamanta ar fi dorit să atace prima decizie din punctul de vedere al articolului 8 alineatele (3) și (4) din Regulamentul nr. 207/2009, acest motiv era inadmisibil, iar decizia nu putea fi anulată în temeiul acestor dispoziții. Intervenienta concluzionează că, atunci când a anulat decizia în totalitate, Tribunalul nu a putut-o anula decât în măsura în care aceasta era contestată. Or, reclamanta nu ar fi contestat respingerea motivelor de opoziție prevăzute la articolul 8 alineatele (3) și (4) din Regulamentul nr. 207/2009. În plus, limitarea la motivul de opoziție prevăzut la articolul 8 alineatul (1) din același regulament ar reieși de asemenea din argumentația reclamantei, care nu ar fi invocat decât o încălcare a acestui motiv.
- 198 Este necesar să se arate că, la punctul 48 din decizia atacată, camera de recurs, „[i]n ceea ce privește celelalte motive ale opoziției și celelalte drepturi anterioare invocate, [a] trimi[s] explicit la raționamentul cuprins în decizia sa din 26 martie 2012 în cauza R 2506/2010-4”.
- 199 Or, trebuie constatat că această primă decizie a fost anulată în totalitate de Tribunal în hotărârea de anulare, care nu a făcut obiectul unui recurs și care a dobândit autoritate de lucru judecat.
- 200 Întrucât o hotărâre de anulare operează *ex tunc* și are ca efect eliminarea retroactivă a actului anulat al ordinii juridice (a se vedea punctul 72 de mai sus), prima decizie menționată nu există în ordinea juridică a Uniunii și nu poate avea niciun efect.
- 201 Prin urmare, această primă decizie nu face parte din contextul juridic în raport cu care trebuie apreciată motivarea deciziei atacate.
- 202 Pe de altă parte, o opoziție întemeiată pe mai multe motive nu poate fi respinsă decât dacă toate motivele invocate în susținerea sa sunt examinate și înlăturate.
- 203 Rezultă că nu era permis camerei de recurs ca, pentru justificarea dispozitivului deciziei atacate de respingere a tuturor motivelor de opoziție invocate, să facă trimitere, pentru unele dintre aceste motive, la motivarea unei prime decizii anulate în totalitate de Tribunal, fără a examina și a înlătura fiecare dintre motivele de opoziție.
- 204 Prin urmare, este necesar să se concluzioneze că, limitându-se să „trimită în mod explicit”, în ceea ce privește motivele de opoziție menționate la articolul 8 alineatele (3) și (4) din Regulamentul nr. 207/2009, la raționamentul cuprins în prima decizie, care a fost anulată în totalitate de Tribunal, și întemeindu-și apoi în parte dispozitivul de respingere a căii de atac aflate pe rolul său pe o astfel de trimitere, camera de recurs nu a motivat decizia atacată corespunzător cerințelor legale, cu încălcarea articolului 75 din Regulamentul nr. 207/2009.
- 205 Această concluzie nu este infirmată de faptul că, la punctul 29 din hotărârea de anulare, Tribunalul a arătat, cu titlu introductiv, următoarele:

„[R]eclamanta contestă constatările și aprecierile [EUIPO] privind ansamblul motivelor opoziției, și anume cele menționate la articolul 8 alineatul (1) litera (a) alineatul (3) și alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009. Cu toate acestea, reclamanta precizează că își limitează argumentația exclusiv la concluziile camerei de recurs cu privire la aprecierea dovezilor privind utilizarea prezentate, întrucât aceste concluzii vizează în egală măsură toate motivele opoziției.”

- 206 În această privință, fără a fi necesar să se stabilească dacă aprecierea dovezilor privind utilizarea prezentate viza sau nu în egală măsură toate motivele opoziției, este suficient să se constate că faptul că Tribunalul a admis, în hotărârea de anulare, al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 75 și a articolului 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 și referitor la neluarea în considerare, nemotivată, a anumitor dovezi privind utilizarea de către camera de recurs, era susceptibil să repună în discuție cel puțin examinarea motivului opoziției menționat la articolul 8 alineatul (1) literele (a) și (b) din același regulament și, prin urmare, totalitatea dispozitivului primei decizii, prin care se respinge calea de atac formulată împotriva deciziei diviziei de opoziție de respingere a opoziției.
- 207 Astfel, atunci când, sesizat cu o acțiune împotriva unei decizii a camerei de recurs precum prima decizie, Tribunalul constată că aprecierea camerei de recurs nu este validă fie și numai în raport cu unul dintre motivele de opoziție invocate, acestuia îi revine sarcina de a anula această decizie în totalitate, astfel cum a procedat în hotărârea de anulare.
- 208 Prin urmare, a patra obiecție din cadrul celui de al treilea motiv invocat în susținerea prezentei acțiuni trebuie admisă.
- 209 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, este necesar să se anuleze decizia atacată numai în ceea ce privește motivele de opoziție prevăzute la articolul 8 alineatele (3) și (4) din Regulamentul nr. 207/2009, astfel cum sunt vizate de a patra obiecție din cadrul celui de al treilea motiv, și să se respingă în rest acțiunea, și anume în ceea ce privește motivul de opoziție prevăzut la articolul 8 alineatul (1) literele (a) și (b) din același regulament.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 210 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Pe de altă parte, potrivit articolului 134 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, în cazul în care părțile cad, fiecare, în pretenții cu privire la unul sau mai multe capete cerere, fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.
- 211 În speță, reclamanta a căzut în pretenții în parte, întrucât constatarea temeiniciei celei de a patra obiecții din cadrul celui de al treilea motiv nu conduce la anularea deciziei atacate decât în ceea ce privește motivele de opoziție prevăzute la articolul 8 alineatele (3) și (4) din Regulamentul nr. 207/2009, iar acțiunea este respinsă în rest. La rândul lor, EUIPO și intervenienta au căzut în pretenții numai cu privire la această obiecție, în timp ce acțiunea este respinsă în ceea ce privește motivul de opoziție prevăzut la articolul 8 alineatul (1) literele (a) și (b) din același regulament.
- 212 Prin urmare, trebuie să se decidă că fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a noua)

declară și hotărăște:

- 1) **Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 29 august 2016 (cauza R 1248/2015-4) în ceea ce privește motivele de opoziție menționate la articolul 8 alineatele (3) și (4) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca Uniunii Europene.**
- 2) **Respinge în rest acțiunea.**
- 3) **CEDC International sp. z o.o., EUIPO și Underberg AG suportă, fiecare, propriile cheltuieli de judecată.**

Costeira

Gratsias

Kancheva

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 23 septembrie 2020.

Semnături